

AGAPE – POSTAWA ODZWIERCIEDLAJĄCA CHARAKTER BOGA

„Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie agapate, jak ja agapate was, abyście i wy agapate jedni drugich. Po tym poznają wszyscy, że moimi uczniami jesteście, jeśli agapen będziecie mieli między sobą nawzajem” (org. J 13:34-35)

Greckie słowo *agapate / agapen*, w języku polskim oznacza: bezinteresowny altruizm, przejawiający się w szeroko pojętym wyświadczeniu innym wszelkiego dobra w sensie biblijnym. Altruizm jest przeciwnością egoizmu i jako jedna z nadrzędnych cech charakteru świętego Boga, nigdy nie może być utożsamiany z zadowalaniem ludzkiej cielesności. Wbrew pozorom, nie ma on też nic wspólnego z miłą powierzchownością, tolerancją i nieocenianiem innych, liberalnym myśleniem, ani ekumenicznym tworzeniem ideologicznej jedności, w imię tak zwanej Bożej miłości.

Altruizm, to styl życia, przejawiający się w odpowiedzialności i bezinteresownych dobrych czynach względem innych ludzi. Tego nie da się stworzyć za pomocą konferencji i spotkań integracyjnych, bo człowiek staje altruistą wyłącznie w wyniku przemiany duchowej, która może nastąpić tylko w życiu tych, którzy narodzili się na nowo z wody i z Ducha; którzy się opamiętali i wzięli biblijny chrzest na odpuszczenie swoich dotychczasowych grzechów, i przechodzą biblijne doświadczenia, wynikające z prowadzenia Ducha Świętego (Ef 4:4-7). Tylko takie osoby zaczynają z czasem rozumieć, czym jest prawdziwa duchowa jedność - *bo dziećmi Bożymi są tylko ci, którzy dają się prowadzić Duchowi Bożemu (org. Rz 8:14).*

Altruizm nie jest częścią ludzkiej duszy ani wytworem ludzkiego intelektu. Nie wynika też z uczuć ani z racjonalnego myślenia, ponieważ jest skutkiem zapierania się samego siebie i uśmiercania w sobie egoizmu, dlatego jest wymieniony jako jeden z owoców Ducha Świętego (Gal 5:22), po których można rozpoznać stan duchowy każdego człowieka. Altruizmu nie dostrzeżesz u ludzi, którzy nie uśmiercają swojej cielesności, egoistycznych pragnień, grzesznych skłonności oraz dumy wynikającej z ich pochodzenia, wykształcenia i stanu posiadania. Duch Święty coraz bardziej wypełnia tylko tych, którzy oczyszczają się z takich duchowych nieczystości, jak: egoizm, chciwość, materializm i szukanie własnej chwały. Tylko w taki sposób, egoista może się zmienić w altruistę i tylko takie osoby upodabniają się do Chrystusa, dzięki czemu coraz wyraźniej słyszą głos Ducha Świętego.

List do Rzymian 12:1-2 mówi, że powinnością każdej odrodzonej osoby jest uśmiercanie swojego egoistycznego sposobu myślenia (obliczonego na zysk) i odrzucenie świeckich wzorców myślenia, bo dopiero wtedy można w pełni rozumieć, co jest wolą Boga, co jest dobre i miłe w oczach Boga, i co jest indywidualną wolą Boga dla każdego z nas, w odróżnieniu od Bożych dopustów. To jest możliwe tylko wtedy, gdy zmienia się myślenie, z egoistycznego na altruistyczne.

W dniu ostatniej paschy, po której odbyła się pierwsza Wieczerza Pańska, Jezus powiedział do swoich uczniów: *„Daję wam nowe przykazanie, abyście się wzajemnie agapate, jak ja agapate was, abyście i wy agapate jedni drugich. Po tym poznają wszyscy, że moimi uczniami jesteście, jeśli agapen będziecie mieli między sobą nawzajem” (J 13:34-35).* A do swojego Ojca, w ogrodzie Getsemani powiedział: *„Objawiłem im imię Twoje, i dam im poznać agape, którą mnie umiłowałeś, aby była w nich, gdy ja będę w nich” (J 17:26).* A List do Rzymian 5:5 mówi, że *„Duch Święty wlewa agape Boga do serc uczniów Jezusa”*, ale Boże Słowo mówi, że altruizm musi też wypływać z naszych serc, *„aby wszyscy widzieli, że jesteśmy Jego uczniami”*.

Idąc dalej, w 1 Liście do Tymoteusza 1:5-6, apostoł Paweł pisze, że altruizm wypływa tylko z tych, którzy mają *„wiarę nieobłudną, czyste serce i wrażliwe sumienie, z czym niektórzy się rozminęli i zwrócili ku pustej gadaninie”*. Nieobłudna wiara, to wiara nieudawana w każde słowo, które wyszło z ust Boga i zostało potwierdzone jego wykonaniem lub przynajmniej chęcią wykonania. A czyste serce, to serce oczyszczone z bałwochwalstwa, egoizmu i innych duchowych nieczystości.

Pusta gadanina cechuje religijnych ludzi, którzy nie biorą własnego krzyża, nie zapierają się samych siebie, dlatego wciąż są egoistami pozbawionymi miłosierdzia i bezinteresowności (Mt 10:38).

Trzeba też wiedzieć, że bałwochwalcami nie są tylko ci, którzy oddają cześć dziełom ludzkich rąk, ale każdy, kto polega na człowieku i z ciała czyni swoje oparcie (Jr 15:5) i kto miłuje mamonę (Kol 3:5), bo człowiek jest stworzeniem, a mamona dziełem ludzkich rąk. Wiara takich ludzi jest udawana, gdyż twierdzą, że czczą Boga, ale ich postępowanie pokazuje, że ich bogiem jest inne stworzenie lub rzeczy ziemskie, które cenią bardziej niż Słowa Boga.

Uczeń Jezusa nie może polegać na innych, ani na dziełach własnych rąk, ale ma pracować własnymi rękami na swoje utrzymanie, aby nie był zależny od innych i mógł pomagać potrzebującym (Jk 1:27). Każdy, kto ma w takiej kolejności ułożone priorytety, nigdy nie musi nikogo prosić o pieniądze, bo w chwili potrzeby wszystko otrzyma od Boga. Natomiast egoista nic nie otrzyma od Pana i nie będzie wysłuchany, gdy sam będzie o cokolwiek prosił (Prz 21:13; 1Tm 5:8), bo w Nowym Przymierzu Bóg traktuje nas tak, jak my traktujemy innych.

Właśnie to chce nam przekazać apostoł Paweł, gdy mówi: *„Patrzcie uważnie jak należy postępować, nie jak głupcy, lecz jak mądrzy ludzie, którzy nie marnują czasu, bo dni są złe. Dlatego nie bądź nierozsądny, ale zrozum, co jest wolą Pana i nie upijaj się winem powodującym rozwiązłość (herezjami prowadzącymi do rozwiązłości), tylko napełniaj się Duchem”* (Ef 5:15-18). Na tym polega napełnianie się Duchem Świętym, który może cię wypełnić tylko na tyle, ile znajdzie w tobie wolnego miejsca po duchowych nieczystościach, którymi napełniłeś się w świecie. Im więcej ich usuniesz, tym więcej miejsca zrobisz Duchowi Świętemu, który przekonuje do altruistycznych postaw, dlatego altruistą staje się tylko ten, kto ma bojaźń Bożą i kto zgodnie z wolą Boga oczyszcza się z duchowych nieczystości. Tylko tacy mogą powiedzieć, że dają się prowadzić Duchowi Świętemu.

Altruista nikomu nie wyrządza zła, dlatego w Liście do Rzymian 13:10 napisano, że *„altruizm jest wypełnieniem Bożego prawa”*, ponieważ odzwierciedla charakter Boga, który zawsze chce wyświadczać dobro innym istotom. Altruizm przejawia się w wybaczeniu, głoszeniu Ewangelii i doprowadzaniu ludzi do nowego narodzenia, zdrowego nauczania, okazywania miłosierdzia i pomagania, aż po napominanie, korygowanie i chronienie przed tymi, którzy prowadzą innych na manowce. Po ludzku, nie jest to łatwe ani opłacalne, ale zawsze wydaje dobre owoce i zapisuje się w niebie.

Tego tematu nie porusza dzisiaj żaden etatowy kaznodzieja, bo większość z nich żyje według ciała, więc nikt z nich nie będzie strzelał w kolano sobie, ani kolegom po fachu. To właśnie takich ludzi apostoł Paweł nazwał *„filozofami, którzy minęli się z prawdą i skupili się na pustej gadaninie”*, dlatego jedni sami plotą bzdury, a inni znajdują sobie kaznodziejów, którzy uspokajają ich sumienia teologią sukcesu, tanią łaską, albo słowami szatana z ogrodu Eden, że na pewno nie stracą zbawienia.

Bóg ostrzega takie osoby w Liście do Hebrajczyków 3:7-9, gdzie mówi: *Jeśli dzisiaj słyszysz Ducha Świętego, to nie zatwardzaj swojego serca jak Izrael podczas buntu na pustyni, gdzie kusili mnie i wystawiali na próbę, chociaż oglądali moje dzieła przez czterdzieści lat. (...) Dlatego przez czterdzieści lat czułem odrazę do tego pokolenia i przysiągłem, że nie wejdą do mojego odpocznienia* (Ps 95:10-11).

W 1 Liście do Koryntian 13:1-13, apostoł Paweł wyjaśnia znaczenie altruizmu i korelację pomiędzy darami Ducha Świętego a altruizmem, zarówno jako darem i owocem Ducha Świętego. Niedojrzali chrześcijanie często przekręcają ten fragment, jak i inne listy Pawła (2P 3:16), a religijni ludzie używają go do podważania darów Ducha Świętego lub konieczności nowego narodzenia, pomimo że nie jest on adresowany do religijnych ludzi, którzy *„polegają na ludzkich naukach i z ciała czynią swoje oparcie”* (Jr 17:5), tylko do odrodzonych uczniów Jezusa, którzy narodzili się na nowo i zostali napełnieni Duchem Świętym, dlatego polegają wyłącznie na słowach Boga. Większość upadłych pastorów używa tego fragmentu do zamykania ust pobożnym osobom, sprzeciwiającym się nieprawości, aby zarzucić im, że nie darzą miłością zborowych obłudników i synów Beliala.

Dlatego sparafrazowałem ten fragment, aby jak najjaśniej oddać zawartą w nim myśl apostoła Pawła.

(1) Jeśli ktoś ma dar mówienia obcymi językami, ludzkimi lub anielskimi, ale nadal jest egoistą, to dla Boga jest równie bezużyteczny jak dźwięk monet lub głośnych cymbałów. (2) Jeśli ktoś prorokuje i zna wszystkie tajemnice, bo ma poznanie i wiarę mogącą przenosić góry, ale nadal jest egoistą, to jest nikim (3) nawet wtedy, gdyby rozdał swój cały majątek, a ciało oddał na spalenie. Jeśli ktoś nadal jest egoistą, to żadna z tych rzeczy nie przyniesie mu korzyści. (4) Altruista jest w stosunku do innych: cierpliwy (wyzrozumiałły i miłosierny), serdeczny, nie zazdrości (nie rywalizuje), nie przechwala się, nie uważa się za ważniejszego od innych, (5) nie zachowuje się nieprzyzwoicie, nie szuka swego, ani nie jest wrogo nastawiony do innych, ponieważ zawsze wybacza i nie prowadzi rejestru krzywd, (6) bo żyje w prawdzie i nie cieszy go nieprawość. (7) Jest też wytrwały i znosi wszelkie przeciwności, bo wierzy wszystkiemu, co mówi Bóg i pokłada nadzieję we wszystkim, co się wydarza w jego życiu (bo wie, że Bóg obraca każdą sytuację na korzyść tych, którzy Go miłują / Rz 8:28). (8) Altruizm nigdy nie ustaje (bo nie jest uczuciem, tylko cechą bożego charakteru). Pewnego dnia stracą znaczenie prorocтва, modlitwy w obcych językach, prorokowanie i aktualna wiedza, która teraz (9) jest tylko częściowa. (10) Gdy nastanie pełnia doskonałości, to te rzeczy przestaną mieć jakiegokolwiek znaczenie. (11) Gdy człowiek jest dzieckiem, to mówi jak dziecko, myśli jak dziecko i liczy jak dziecko, ale gdy dorosłeje, to uznaje dziecięce myślenie za niedojrzałe i naiwne. (12) Tak samo teraz, te wszystkie rzeczy są dla nas nieco zagadkowe niczym odbicie w lustrze, ale gdy zobaczymy Królestwo Boże na własne oczy, to poznamy wszystko tak dokładnie, jak teraz znamy siebie. (13) Teraz więc pozostaje nam wiara, nadzieja i altruizm, a najważniejszy z tych trzech jest altruizm.

Altruista czuje się odpowiedzialny za innych, dlatego „zawsze cieszy się z prawdy i nigdy nie cieszy go niesprawiedliwość”. Czasami może być niemiły, bo nigdy nie mówi tego, co ludzie chcą usłyszeć, ale zawsze wykazuje troskę o innych, zawsze daje dobry przykład, zawsze wskazuje właściwą drogę, zawsze ostrzega przed zagrożeniem, zawsze napomina i zgodnie z nauką apostolską uczy posłuszeństwa wobec Słów Boga (bez względu na koszty, które trzeba ponieść) - aby otaczające go osoby „nie utraciły tego, nad czym pracują i otrzymały pełną zapłatę” (1J 1:8).

Słowa: „aby nie utraciły” nie odnoszą się tutaj tylko do utraty zapłaty z powodu pełnienia martwych uczynków, ale także do utraty zbawienia, na skutek powrotu do świeckiego stylu życia. Nie daj więc sobie wmówić, że nie masz miłości, gdy kogoś korygujesz lub napominasz, albo gdy sprzeciwiasz się nieprawości w zborze lub bezbożnym praktykom pastora lub starszych zboru.

Altruista jest także miłosierny, więc zawsze okazuje pomoc osobom będącym w potrzebie; taką jak: wzajemna pomoc, opieka nad potrzebującymi i zaspokajanie takich potrzeb egzystencjalnych, jak: nakarmienie, zaopatrzenie, ubranie, przyjęcie pod dach, zakup leków lub opału na zimę, odwiedziny w szpitalu lub więzieniu itp. (a największą domownikom wiary / Gal 6:10). Z własnych obserwacji wiem, że tylko altruści widzą tego rodzaju potrzeby i że Bóg przyznaje się do takich postaw. Nie bądź więc nikomu nic dłużny, oprócz wzajemnego altruizmu, bo kto ma w sobie altruizm, ten wypełnił prawo (Rz 13:8).

HUMANIZM, CZYLI SZEROKA DROGA

Jednym z największych zwiedzeń w dzisiejszych czasach jest humanistyczne definiowanie słowa *agape*, jako "miłość", co już samego założenia jest przeciwieństwem tego, o czym mówi Słowo Boże. Humanistyczna "miłość" jest oparta na tolerancji i nie osądzaniu. Taka miłość powstaje na biernej zasadzie hinduizmu: „Nie czynj drugiemu, co tobie nie mile” i nie ma nic wspólnego z czynnym altruizmem wymaganym przez Boga, który powiedział: „Wszystko co chcesz, aby tobie czyniono, to i ty czynj innym, bo tak uczy pięcioksiąg i księgi proroków” (Mt 7:12).

Humanistyczna "miłość" jest egoistyczna, bo jej jedynym celem jest samozadowolenie, komfort i dobre samopoczucie jednostki. Dlatego humaniści zawsze dążą do kompromisów, liberalizują Słowa Boga, nie oceniają innych i tolerują fałszywe nauki, aby każdemu zapewnić dobre samopoczucie i aby nikt nie czuł się urażony. W codziennym życiu przejawia się to we wzajemnym przytakiwaniu, pomimo wyraźnych różnic poglądów, wzajemnym schlebaniu i zachęcaniu do czynienia tego, czego pragnie ludzkie ciało. Taka "miłość" nikogo nie zmusza do zmiany stylu życia ani do odpowiedzialności za innych. Tolerancja jest demoniczną wersją miłości, którą kieruje się świat.

Humanistyczna "miłość" przejawia się też w pozytywnym myśleniu, które jest przeciwieństwem logiki opartej na Słowie Bożym i krytycznej ocenie ludzi, zdarzeń i głoszonych treści. Pozytywne myślenie cechuje małe dzieci i zawsze jest oderwane od rzeczywistości, dlatego wśród "wierzących" przejawia się w cielesnych dążeniach i egoistycznych postawach, oraz tolerowaniu bezbożności, fałszu i duchowych iluzji. Wyznawcy ideologii New Age nazywają pozytywne myślenie wiarą we własne marzenia, które Bóg z kolei nazywa pożądaniami. I to okultystyczne kłamstwo jest dzisiaj głoszone we wszystkich denominacjach chrześcijańskich, przez różnych inżynierów społecznych, którzy najbardziej indoktrynują nim młodzież, na szkoleniach liderów i obozach młodzieżowych.

W 2 Liście Piotra, apostoł ostrzega przed upadłymi kaznodziejami, którzy poszli drogą Bileama - bo bardziej niż Boga miłują mamonę i ludzką chwałę. Duch Święty nigdy nie posługuje się upadłymi kaznodziejami. Upadli kaznodzieje muszą się posługiwać psychologią, technikami marketingowymi, filozofiami korporacyjnymi, fałszywą wykładnią Pism i różnymi technikami psychomanipulacji, jak NLP (Neurolingwistyczne programowanie), aby stwarzać złudzenie, że przez nich też mówi Bóg.

Ale nigdy nie uczą ludzi uświęcenia, życia w prawdzie, polegania na Bogu, ani życia w mocy Ducha Świętego, tylko obiecują sukces i zachęcają do rozwoju osobistego, kreatywności i realizowania własnych wizji, a ponad Słowem Bożym i biblijnymi zasadami funkcjonowania Kościoła stawiają relacje, służby, przywództwo, mentoring i aktywność społeczną. To między innymi z tego powodu apostoł Paweł ostrzega, abysmy: „Wystrzegali się młodzieńczych pożądanłości i dążyli do sprawiedliwości, wiary, miłości i pokoju tylko z tymi, którzy wzywają Pana z czystego serca” (2Tm 2:22). Bo w Liście do Rzymian 8:1 BG, UBG, TNP, napisano, że *teraz nie ma żadnego potępienia tylko dla tych, którzy będąc w Chrystusie Jezusie, nie żyją według ciała, tylko według Ducha*”.

33 FRAGMENTY SŁOWA BOŻEGO, KTÓRE MÓWIĄ O ALTRUIZMIE

Oskarżają mnie za mój altruizm, chociaż ja się za nich modłę. Oddają mi złem za dobro i nienawidzą za mój altruizm (Ps 109:4-5). Jezus objawił ci Boga Ojca oraz altruizm, który objawił mu Ojciec, aby był także w tobie (J 17:26).

Altruizm i wierność oczyszcza człowieka z jego win (Prz 16:6). Jeśli będziesz altruistą, to wszyscy poznają, że jesteś uczniem Jezusa (J 13:35). Poznanie nadyma (wpęda w pychę), a altruizm buduje (1Kor 8:1).

Biada faryzeuszom, którzy oddają dziesięcinę, ale omijają Boże prawo, bo nie są bezinteresowni (Łk 11:42).

W czasach ostatecznych w zborach rozmnoży się bezprawie i altruizm wielu oziębnie (Mt 24:12).

Człowiek zaczyna mówić o swojej nadziei, gdy otrzyma Ducha Świętego, a Ten rozleje w jego sercu altruizm (Rz 5:5). Altruizm jest wypełnieniem Bożego prawa, bo nie wyrządza bliźnim zła (Rz 13:10).

Owoce Ducha jest altruizm i wynikająca z niego radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć i wierność (Gal 5:22). Chrystusowy altruizm jest ważniejszy, niż najgłębsze poznanie (Ef 3:19).

Altruizm obfituje dogłębnym poznaniem i wszelkim doznaniem, abys umiał rozróżnić rzeczy ważne od nieistotnych i był nieskazitelnie czysty w dniu Chrystusa (Flp 1:9). Altruizm jest spójnią doskonałości (Kol 3:14). Gdy wzrasta wiara, wtedy pomnaża się altruizm (2 Tes 1:3).

Celem przykazań apostołskich jest altruizm, który wypływa wyłącznie ze szczerej wiary, wrażliwego sumienia i czystego serca (1Tm 1:5). Odrodzony człowiek powinien dążyć do sprawiedliwości, pobożności, wiary, altruizmu, cierpliwości i łagodności (1Tm 6:11).

Gdy objawiła się dobroć naszego Boga i zbawiciela, i jego altruizm, to nie zbawił samych żydów, którzy spełniali sprawiedliwe uczynki, ale okazał miłosierdzie wszystkim, aby odrodzić nas przez zanurzenie w wodzie i odnowić przez Ducha Świętego (Tt 3:4).

Ponad wszystko okazuj gorliwy altruizm, bo altruizm zakrywa wiele grzechów (1P 4:8). Jeśli zaś ktoś posiada dobra tego świata, a widzi brata w potrzebie i zamyka przed nim swoje serce, to jak może w nim mieszkać altruizm? (1J 3:17).

Prawdziwy altruizm przejawia się tylko w tych, którzy wypełniają Słowa Chrystusa. Po tym poznajemy, że w Nim trwamy (1J 2:5). Zobacz jak wielki altruizm okazał ci Bóg, że zostałeś przez Niego nazwany dzieckiem Bożym i stałeś się nim (1J 3:1). Altruizm Boga poznaliśmy po tym, że Jezus oddał za nas swoje życie, dlatego i my powinniśmy oddawać życie za braci (1J 3:16-17).

Jeśli więc, ktoś posiada dobra tego świata, a zamyka serce przed bratem będącym w potrzebie, to nie ma w nim altruizmu (1J 3:17). Altruizm Boga objawił się w tym, że posłał na świat swojego jednorodzonego syna, abyś dzięki niemu żył (1J 4:9-10). Altruizm Boga polega na tym, że był altruistyczny wobec ciebie, gdy ty jeszcze nie miłowałeś Boga, dlatego posłał na świat swojego Syna, jako przebłaganie za twoje grzechy (1J 4:10).

Jeżeli jesteś altruistą względem braci, to mieszka w tobie Bóg i altruizm prowadzi cię do doskonałości (1J 4:12).

My poznaliśmy altruizm Boga i uwierzyliśmy, że Bóg jest taki również wobec nas (1J 4:16). Jeżeli altruizm osiągnie w tobie doskonałość, to w dniu sądu będziesz mógł mieć niezachwianą pewność (1J 4:17). Altruizm usuwa wszelki lęk, gdyż lęk wynika z obawy przed karą. Każdy więc, kto nie jest doskonały w altruizmie (nadal jest egoistą), obawia się kary (1J 4:18). Altruizm przejawia się w tym, że przestrzega się Bożych przykazań, bo wtedy nie są one uciążliwe (1J 5:3).

(W dniu oddawania zapłaty) Jezus powie tym, po Jego prawej stronie: Chodźcie, błogosławieni mojego Ojca! Odziedziczcie Królestwo przygotowane dla was od założenia świata, bo gdy byłem głodny, to daliście mi jeść; gdy byłem spragniony, to daliście mi pić; gdy byłem przybyszem, to przyjęliście mnie pod dach; gdy byłem nagi, to przyodzialiście mnie; a gdy byłem chory i siedziałem w więzieniu, to odwiedziliście mnie. Wtedy odpowiedzą Mu sprawiedliwi, mówiąc: Panie! Kiedy widzieliśmy Cię głodnym i daliśmy Ci jeść? Kiedy byłeś spragniony, a daliśmy Ci pić? Kiedy byłeś u nas przybyszem lub nagi i kiedy widzieliśmy Cię chorym, albo w więzieniu? Wtedy Król powie im: Zapewniam was, cokolwiek uczyniliście jednemu z najmniejszych moich braci, to mnie uczyniliście (Mt 25:31-40). Bo każdy, kto ma w sobie altruizm, temu będzie dodane i będzie jeszcze bardziej obfity; a egoista straci nawet to, co ma (Mt 25:29).

Kto ma uszy zdolne do słuchania, niechaj słucha.

Więcej na ten temat znajdziesz w tekstach:

[KIM SĄ GŁUPIE PANNY](#)

[UCZYNNKI CIAŁA, A OWOCE DUCHA](#)

[MIŁOSIERDZIE A GROMADZENIE](#)

[CHCIWOŚĆ - ZABÓJCZA MIŁOŚĆ](#)

[BOŻY SŁUGA, CZY WYSZKOLONY PRZYWÓDCA](#)